

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi A.Z.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. VI ACa (...),  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 5 października 2021 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego  
na rzecz skarżącej A.Z. kwotę 200 (dwieście) złotych  
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

### UZASADNIENIE

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 10 września 2021 r., J.Z.,  
małżonek i pełnomocnik skarżącej A.Z., wniósł do Sądu Najwyższego skargę na  
przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod  
sygn. VI Aca (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed Sądem Najwyższym  
zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c.).  
Odnosi się to również do postępowania toczącego się na skutek skargi

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W ustawie o skardze na przewlekłość nie została uregulowana kwestia zdolności postulacyjnej. W powyższym zakresie należy więc odwołać się do przepisów regulujących postępowanie cywilne, gdyż to one znajdują zastosowanie w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Oznacza to, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. To samo dotyczy czynności procesowych podejmowanych przez pełnomocnika strony niebędącego adwokatem lub radcą prawnym.

Skarżąca złożyła do Sądu Najwyższego skargę bez profesjonalnego pełnomocnika, co ze względu na art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87<sup>1</sup> § 2 k.p.c., stanowi brak nieusuwalny, powodując konieczność jej odrzucenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 87<sup>1</sup> § 1 oraz art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3, art. 398<sup>21</sup> k.p.c. i art. 3 oraz art. 8 ust. 2 oraz ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.